

راهنمای بالینی در برخورد با مصدمین با آمونیوم

بیشتر بیماران در مواجهه با آمونیوم استنشاقی با علایمی نظیر رینوره، درد گلو، احساس سنگینی در قفسه سینه، سرفه، تنگی نفس و التهاب چشم مراجعه می کنند.

بدنبال بلعیدن آمونیوم فرد دچار درد رترواسترنال، درد اپی گاستر و اوروفارنژیال می شوند. ممکنست تا ۷۲-۲۴ ساعت پس از بلعیدن نیز سوراخ شدگی احشا بوجود آید.

اقدامات درمانی:

برای مسمومیت با آمونیوم آنتی دوت وجود ندارد. عمدتا درمان بصورت حمایتی می باشد. در صورت اختلال سطح هوشیاری، سوختگی شدید در ناحیه سر و گردن، استریدور یا خشونت صدا و دیسترس شدید تنفسی بیمار درمانهای پیشرفته حمایتی دریافت کند.

استفاده از اکسیژن مرطوب و گرم توصیه می شود. استفاده از مایعات تزریقی فراوان لزومی ندارد.

در محل‌های آسیب پوستی محل آسیب دیده با آب حداقل به مدت ۱۵ دقیقه و تکرار شستشو در طول ۲۴ ساعت باید انجام شود. از پانسمان محل یا استفاده از هر نوع داروی موضعی اجتناب شود.

در آسیب چشمی باید شستشوی چشم با آب و حداقل به مدت ۳۰ دقیقه انجام شود.

در موارد بلع آمونیوم خوردن آب یا شیر رقیق باید انجام شود و از تحریک خروج مواد غذایی با استفراغ اجتناب شود و تا زمان بررسی گوارشی با اندوسکوپی بیمار NPO بماند.

استفاده از کورتیکواستروئیدها مگر در موارد ادم مجاری هوایی و هایپراکتیویته راههای تنفسی توصیه نمی شود.